

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 08.05.2002
KOM(2002) 230 endelig

2002/0106 (CNS)

Forslag til

RÅDETS OG KOMMISSIONENS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den gradvise sænkning og i visse tilfælde fjernelse af told- og ikke-toldmæssige barrierer for samhandelen siden 1960'erne har sammen med andre liberaliseringsforanstaltninger vedrørende f.eks. kapitalbevægelser resulteret i en enorm udvidelse af den internationale samhandel. Dette har store konsekvenser for anvendelsen af konkurrencereglerne. Virksomheder fra tredjelande optræder i stigende grad på en konkurrencebegrænsende måde, som påvirker de europæiske markeder. Konkurrencebegrænsende metoder inden for Fællesskabet er som helhed ofte knyttet til lignende metoder på andre markeder, mens konkurrencebegrænsende metoder på andre markeder har virkninger inden for fællesmarkedet. For så vidt angår strukturændringer har en fusion, der overstiger de tærskelværdier, der er fastlagt i fusionsforordningen¹, ligeledes ofte virkninger uden for fællesmarkedet. Stadig oftere kan praksis i andre lande skabe eftervirkninger i Fællesskabet, og det kan være vanskeligt at håndtere dem på grundlag af fællesskabsreglerne.

Et af kriterierne for anvendelsen af EF-traktatens artikel 81 og 82 er i henhold til fællesskabsretten, at den konkurrencebegrænsende adfærd skal "påvirke handelen mellem medlemsstater". Domstolen accepterede i sin "cellulosedom" (forenede sager 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 og 125/85-129/85, Åhlström m.fl. mod Kommissionen, af 27. september 1988, Sml. 1988, s. 5193), at Fællesskabets konkurrenceregler kunne gælde for virksomheder med hjemsted uden for Fællesskabet, når den pågældende adfærd blev udøvet inden for Fællesskabet. Endvidere fastslog Førsteinstansretten i sin Gencor-dom (sag T 102/96, Gencor Ltd. mod Kommissionen, af 25.3.1999, Sml. 1999, s. II-0753), at anvendelse af Fællesskabets regler for fusionskontrol på fusioner mellem virksomheder med hjemsted uden for Fællesskabet "er berettiget i forhold til folkeretten, såfremt det kan forudses, at en påtænkt fusion vil have en umiddelbar og væsentlig virkning inden for Fællesskabet".

Denne fremgangsmåde muliggør imidlertid ikke en effektiv indgriben over for og effektive sanktioner mod enhver form for konkurrencebegrænsning med rod i andre lande. Endvidere har de problemer, virksomheder med internationale aktiviteter (multinationale selskaber) står overfor, ofte en global dimension, og de aftaler, de indgår, kan blive behandlet af forskellige konkurrencemyndigheder. Det er derfor højst sandsynligt, at der kan opstå konflikter mellem de forskellige konkurrencemyndigheders aktiviteter, og det er nyttigt at have en minimal grad af kommunikation mellem myndighederne om anvendelsen af deres regler.

For at tackle sådanne stadigt mere internationale situationer må konkurrencemyndighederne indgå samarbejdsaftaler, der åbner mulighed for at forbedre koordineringen, når de samme sager behandles af en række myndigheder, og som gør det muligt at gribe ind over for adfærd, der udspringer i ét land, og som har eftervirkninger i et andet.

Denne fremgangsmåde giver en effektiv løsning på problemerne, og samtidig undgår man de konflikter, der kan opstå som følge af en ensidig reaktion efter princippet om eksterritorialitet. Af denne grund finder Kommissionen, at der bør indgås samarbejdsaftaler mellem konkurrencemyndighederne.

---

¹ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1 (berigtiget i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 af 30.06.1997, EFT L 180 af 9.7.1997.

II. AFTALERNE MED USA OG CANADA

I 1991² og 1998³ indgik De Europæiske Fællesskaber samarbejdsaftaler med den amerikanske regering. I 1999⁴ blev der indgået en lignende aftale med den canadiske regering. Målet med disse aftaler er at styrke samarbejdet mellem konkurrencemyndighederne ved at tilskynde til udveksling af oplysninger og at fremme dialogen mellem myndighederne i overensstemmelse med OECD's henstilling om samarbejde i konkurrencespørgsmål.

Disse aftaler går imidlertid videre end OECD's henstilling, f.eks. ved at inkorporere en række principper fra amerikansk retspraksis for at mindske overdreven brug af de amerikanske konkurrenceregler uden for amerikansk territorium ("negative comity") og ved at udvikle princippet om "positive comity", der indebærer, at en part, som rammes af en konkurrencebegrænsende adfærd, der udvises på hele eller en del af en anden parts territorium, kan anmode denne anden part om at gribe ind.

III. AFTALEN MELLEM DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER OG JAPANS REGERING OM SAMARBEJDE VEDRØRENDE KONKURRENCE-BEGRÆSENDE AKTIVITETER

Bevæggrundene for at indgå samarbejdsaftaler med USA og Canada gælder også indgåelse af lignende aftaler med andre tredjelande. Det er vigtigt at fastlægge samarbejdsordninger med vore vigtigste handelspartnere. I denne forbindelse er Japan en partner, som bør inddrages i overvejelserne, især fordi landet har en veludviklet konkurrenceret og en etableret konkurrencemyndighed. Endvidere er japansk baserede virksomheder aktive på det europæiske marked, og europæiske firmaer, som er interesseret i at udvikle deres aktiviteter på de japanske markeder, kunne drage fordel af, at Europa-Kommissionen i henhold til en kommende aftale får mulighed for at anmode de japanske konkurrencemyndigheder om at anvende deres nationale konkurrenceregler til at fjerne private konkurrencebegrænsende metoder, der forhindrer udenlandske virksomheder i at få adgang til det japanske marked.

Det skal bemærkes, at Japan (i oktober 1999) indgik en bilateral samarbejdsaftale på konkurrenceområdet med USA, som ligger tæt op ad aftalerne mellem EU og USA fra 1991 og mellem EU og Canada fra 1999. Disse tekster udgjorde et solidt udgangspunkt for forhandlingerne om en bilateral samarbejdsaftale på konkurrenceområdet mellem EU og Japan. I henhold til de forhandlingsinstrukser, Rådet vedtog den 8.6.2000, har Kommissionen og Japans regering udarbejdet den foreslåede samarbejdsaftale, som nu skal indgås og undertegnes i henhold til gældende procedurer i De Europæiske Fællesskaber og Japan. Et udkast til en aftale mellem De Europæiske Fællesskaber og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter er vedlagt forslaget til Rådets og Kommissionens afgørelse.

IV. RETSGRUNDLAG

For så vidt som den foreslåede aftale vedrører EF-traktatens konkurrenceregler, er Rådets retsgrundlag for at indgå aftalen traktatens artikel 83 og 308 sammenholdt med artikel 300,

---

² Aftale mellem De Europæiske Fællesskaber og regeringen for Amerikas Forenede Stater om anvendelsen af deres konkurrencelovgivning, EFT L 95 af 27.4.1995, s. 47-52, berigtiget i EFT L 131 af 15.6.1995, s. 38-39.

³ Aftale mellem De Europæiske Fællesskaber og regeringen for Amerikas Forenede Stater om anvendelsen af principperne om "positive comity" i håndhævelsen af deres konkurrencelovgivning, EFT L 173 af 18.6.1998.

⁴ Aftale mellem De Europæiske Fællesskaber og Canadas regering om anvendelsen af deres konkurrencelovgivning. EFT L 175 af 10.7.1999.

stk. 3, første afsnit. Europa-Parlamentet skal høres, inden Rådet kan indgå aftalen. I det omfang aftalen gælder EKSF-produkter, er EKSF-traktatens artikel 65 og 66 Kommissionens retsgrundlag for at indgå den foreslåede aftale.

V. BESKRIVELSE AF BESTEMMELSERNE I FORSLAGET TIL AFTALE

Artikel I- Formål og definitioner

Ifølge artikel I, stk. 1, er formålet med den påtænkte aftale:

- at etablere et system for samarbejde og samordning mellem De Europæiske Fællesskaber på den ene side og de japanske konkurrencemyndigheder på den anden side
- at fremme effektiviteten af håndhævelsen af antitrust-reglerne hos begge parter
- at reducere sandsynligheden for modstridende eller overlappende beslutninger.

Artikel I, stk. 2, indeholder definitionerne af følgende begreber, som anvendes i aftalen:

- "konkurrencebegrænsende aktiviteter"
- "kompetent myndighed i en medlemsstat" (på grund af artikel IX, stk. 6)
- "konkurrencemyndighed(er)"
- "konkurrencelovgivning"
- "håndhævelsesforanstaltninger". Det skal her bemærkes, at markedsanalyser og -undersøgelser falder uden for dette begreb, hvis - og så længe som - de ikke er knyttet til en formodet overtrædelse af konkurrencereglerne.

For så vidt angår Fællesskabet dækker aftalens anvendelsesområde EF-traktatens artikel 81, 82 og 85, forordning nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EKSF-traktatens artikel 65 og 66 samt de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget på grundlag af disse bestemmelser. Fremtidige ændringer af disse bestemmelser er også omfattet.

Artikel II - Meddelelser

Det hedder i artikel II, stk. 1, at parternes konkurrencemyndigheder skal give hinanden meddelelse, hvis nogen af deres "væsentlige interesser" påvirkes.

I artikel II, stk. 2, beskrives en række situationer, hvor det formodes, at en parts "væsentlige interesser" principielt påvirkes.

For så vidt angår fusionssager fastlægger artikel II, stk. 3, de begivenheder, der udløser kravet om meddelelse, og det tidspunkt, hvor meddelelsen skal gives.

For så vidt angår ikke-fusionssager fastlægger artikel II, stk. 4, de begivenheder, der udløser kravet om meddelelse, og det tidspunkt, hvor meddelelsen skal gives.

Den generelle holdning er her, at meddelelsen skal gives på et tidspunkt under proceduren, som er tidligt nok til at give den part, der modtager meddelelsen, mulighed for at reagere på den, og den part, der behandler sagen, mulighed for at tage hensyn til den anden parts synspunkt.

Det hedder i artikel II, stk. 5, at meddelelser skal være tilstrækkelig detaljerede til at give den part, der modtager meddelelsen, mulighed for at foretage en foreløbig vurdering af, hvordan de håndhævelsesforanstaltninger, den anden part træffer, påvirker dennes egne væsentlige interesser.

Artikel III – Støtte og oplysninger

Det hedder i artikel III, stk. 1, at parterne er enige om, at de skal støtte hinanden, når som helst deres love og væsentlige interesser tillader dem at gøre dette.

Det fastsættes i artikel III, stk. 2, at for så vidt som lovgivningen tillader det, og såfremt det er i en parts interesse, skal den:

- underrette den anden part om visse håndhævelsesforanstaltninger, som den træffer vedrørende overtrædelser, der påvirker konkurrencen hos den anden part
- give den anden part oplysninger, som kan hjælpe denne med at iværksætte håndhævelsesforanstaltninger
- give den anden part oplysninger, som er relevante for de håndhævelsesforanstaltninger, den anden part har iværksat.

Artikel IV – Samordning af håndhævelsesforanstaltninger

I artikel IV, stk. 1, henvises der til beslægtede sager hos begge parter og nødvendigheden af at overveje en samordning af disse foranstaltninger. Dette vil være tilfældet, når en konkurrencebegrænsende adfærd på markedet hos den ene part kan forbindes med en tilsvarende adfærd på markedet hos den anden part. Under sådanne omstændigheder kan konkurrencemyndighederne hos de to parter med fordel samordne deres aktiviteter, herunder deres respektive undersøgelser, og yde hinanden bistand, hvilket altid skal ske i et omfang, der er foreneligt med deres respektive love og væsentlige interesser.

I artikel IV, stk. 2, anføres de faktorer, der skal tages hensyn til, når det skal afgøres, om der skal ske samordning i en specifik sag.

I artikel IV, stk. 3, hedder det, at hver konkurrencemyndighed omhyggeligt skal tage hensyn til de målsætninger, den anden part forfølger i forbindelse med sine håndhævelsesforanstaltninger.

Det fastsættes i artikel IV, stk. 4, at den ene part - efter anmodning - kan anmode om et tilsagn fra en person, der har givet fortrolige oplysninger, således at disse oplysninger kan deles med den anden part.

I henhold til artikel IV, stk. 5, kan hver part til enhver tid underrette den anden om, at den har til hensigt at begrænse eller afslutte samordningen og videreføre sine håndhævelsesforanstaltninger selvstændigt.

Artikel V - Samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter på den ene parts område, som har en negativ indvirkning på den anden parts interesser

Artikel V, stk. 1, betegnes også "positive comity"-klausulen, som indebærer, at en part, hvis interesser skades på den anden parts retsområde, kan gøre den anden part opmærksom på sagen. Sidstnævnte part har måske ikke været klar over problemet eller har ikke tillagt det

større betydning. Når først den er klar over situationen og det forhold, at den anden parts væsentlige interesser påvirkes heraf, kan den anmodede part frit træffe passende foranstaltninger til at håndhæve sine konkurrenceregler.

I artikel V, stk. 2, fastsættes indholdet af "positive comity"-anmodningen.

Det hedder i artikel V, stk. 3, at den part, der modtager en "positive comity"-anmodning, skal overveje den omhyggeligt og meddele den anmodende part sin afgørelse hurtigst muligt. Hvis den anmodede part imidlertid beslutter at indlede håndhævelsesforanstaltninger, skal den anmodede parts konkurrencemyndigheder underrette den anmodende part om forløbet og resultatet af foranstaltningerne.

Det hedder i artikel V, stk. 4, at den anmodede parts konkurrencemyndighed er frit stillet, når den afgør, om den skal indlede håndhævelsesforanstaltninger eller ej med hensyn til de konkurrencebegrænsende aktiviteter, der er beskrevet i anmodningen, og at der ikke er noget i denne artikel, der er til hinder for, at den anmodende part trækker sin anmodning tilbage.

Artikel VI - Undgåelse af konflikter

Artikel VI, stk. 1, betegnes også "negative"- eller "traditional comity"-klausulen. Den fastsætter, at hver part omhyggeligt skal tage hensyn til den anden parts væsentlige interesser i alle faser af konkurrencehåndhævelsesforanstaltningerne.

I artikel VI, stk. 2, hedder det, at når først en sag er øremærket til "traditional comity", skal hver part bestræbe sig på i rette tid at give meddelelse om forløbet af håndhævelsesforanstaltningerne.

I artikel VI, stk. 3, anføres flere faktorer, som parterne skal tage hensyn til, når deres håndhævelsesforanstaltninger kan skade den anden parts væsentlige interesser. Begrebet "væsentlige interesser" skal forstås ud fra aftalens formål, som er at etablere et effektivt samarbejde på konkurrenceområdet. De interesser, der henvises til, skal derfor være væsentlige i henseende til denne målsætning.

Artikel VII – Samråd

Artikel VII, stk. 1, er en generel klausul, hvori det hedder, at hver part har mulighed for at anmode om samråd ad diplomatisk vej.

I artikel VII, stk. 2, foreskrives formaliteterne i forbindelse med disse samråd.

Artikel VIII - Årlige møder

Artikel VIII, stk. 1, omhandler udveksling af synspunkter og kontakter mellem de to parter, når dette er nødvendigt i forbindelse med anvendelsen af aftalen.

I artikel VIII, stk. 2, fastsættes det, at der skal afholdes årlige møder mellem konkurrencemyndighederne for at drøfte spørgsmål af fælles interesse vedrørende samarbejde og samordning i relation til deres håndhævelsesforanstaltninger:

- håndhævelsesforanstaltninger og -prioriteringer
- politikændringer, som de overvejer at gennemføre

– andre spørgsmål.

Artikel IX – Udveksling, brug og beskyttelse af fortrolige oplysninger

Det fastsættes i artikel IX, stk. 1, at ingen af parterne er forpligtet til at give oplysninger til den anden part, hvis videregivelse er forbudt i henhold til dens lovgivning eller uforenelig med dens interesser.

Det hedder i artikel IX, stk. 2, litra a), at udvekslede oplysninger kun må anvendes til de formål, der er anført i aftalen.

Det hedder i artikel IX, stk. 2, litra b), at fortroligheden af oplysninger, der er videregivet fortroligt mellem parterne eller deres konkurrencemyndigheder, skal respekteres.

Det fastsættes i artikel IX, stk. 3, at oplysninger, der udveksles i henhold til aftalen, skal anvendes på de betingelser, som den part, der giver oplysningerne, fastsætter.

Det hedder i artikel IX, stk. 4, at når det er uvist, om den anden part er i stand til at give al den nødvendige garanti og beskyttelse, der anmodes om, kan en part begrænse de oplysninger, den videregiver.

Artikel IX, stk. 5, indeholder visse undtagelser fra ovennævnte regler om absolut beskyttelse af oplysninger, der udveksles i henhold til aftalen. Dette er tilfældet, når:

- a) den part, der anvender oplysningerne, har opnået forudgående samtykke fra den part, der giver oplysningerne
- b) den modtagende part på visse betingelser har en juridisk forpligtelse til at give adgang til oplysningerne. I så fald skal parternes konkurrencemyndigheder i) undlade at træffe foranstaltninger, som kan resultere i en juridisk forpligtelse til at stille oplysninger, der er givet i henhold til denne aftale, til rådighed for tredjemand uden forudgående samtykke fra den part, der giver oplysningerne, ii) om muligt give den part, der giver oplysningerne, forhåndsmeddelelse og efter anmodning høre den og tage passende hensyn til dens væsentlige interesser og iii) benytte alle tilgængelige foranstaltninger i henhold til gældende love og bestemmelser for at sikre fortroligheden af oplysningerne for så vidt angår en tredjemands eller andre myndigheders ansøgninger om offentliggørelse af de pågældende oplysninger.

Artikel IX, stk. 6, sikrer, at ethvert EU-land, der er berørt af de japanske konkurrencemyndigheders håndhævelsesforanstaltninger, holdes informeret om alle meddelelser, der er modtaget i henhold til aftalen. De kompetente myndigheder i de pågældende EU-lande vil også blive underrettet om et eventuelt samarbejde om og samordning af håndhævelsesforanstaltningerne. I så henseende skal en anmodning fra de japanske konkurrencemyndigheder om ikke at røbe fortrolige oplysninger respekteres.

Artikel X - Gældende lovgivning

Det hedder i artikel X, stk. 1, at ingen af parterne må handle på en måde, der strider mod deres gældende lovgivning eller falder uden for deres tilgængelige ressourcer og prioriteringer.

Det fastsættes i artikel X, stk. 2, at parternes konkurrencemyndigheder kan træffe mere detaljerede foranstaltninger, som er nødvendige for at implementere denne aftale.

I artikel X, stk. 3, henvises der til muligheden for, at parterne kan søge om eller yde støtte til hinanden i henhold til andre bilaterale eller multilaterale aftaler eller arrangementer mellem dem.

Det hedder i artikel X, stk. 4, at bestemmelserne i denne aftale ikke kan skade parternes politiske eller retlige stilling med hensyn til ethvert spørgsmål, der angår jurisdiktion.

Det hedder i artikel X, stk. 5, at hver parts stilling, rettigheder eller forpligtelser i henhold til andre internationale aftaler ikke påvirkes af denne aftale.

Artikel XI – Kommunikation ad diplomatisk vej

Ifølge artikel XI kan kommunikation i henhold til denne aftale foregå direkte mellem parternes konkurrencemyndigheder, med undtagelse af meddelelser i henhold til aftalens artikel I, stk. 2, litra b), og artikel II samt anmodninger i henhold til artikel V, stk. 1, som omgående skal bekræftes skriftligt ad diplomatisk vej.

Artikel XII - Ikrafttræden og opsigelse

Det hedder i artikel XII, stk. 1, at aftalen træder i kraft tredive dage efter dens undertegnelse. Denne periode vil blive benyttet til at offentliggøre aftalen og underrette erhvervslivet om dens eksistens samt til at indføre de nødvendige mekanismer for udveksling af beskyttede meddelelser.

Ifølge artikel XII, stk. 2, kan aftalen opsiges af hver part med tres dages varsel.

Ifølge artikel XII, stk. 3, skal aftalen tages op til vurdering senest fem år efter dens ikrafttræden.

Sprog

Aftalen vedtages på engelsk, fransk, dansk, tysk, græsk, spansk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, finsk, svensk og japansk.

VI. KONKLUSION

Kommissionen foreslår, at Rådet efter høring af Europa-Parlamentet godkender forslaget til aftale og vedtager forslaget til Rådets og Kommissionens afgørelse.

Forslag til

RÅDETS OG KOMMISSIONENS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 83 og 308, sammenholdt med artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 65 og 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Konkurrenceproblemerne antager en stadig mere international karakter, og det er derfor vigtigt at styrke det internationale samarbejde på dette område.

En konsekvent og effektiv håndhævelse af konkurrencelovgivningen er vigtig for markedernes effektive funktion og for den internationale samhandel.

Indførelse af folkerettens principper om "positive comity" og gennemførelse af disse principper i forbindelse med håndhævelsen af De Europæiske Fællesskabers og Japans konkurrencelovgivning vil bidrage til at gøre anvendelsen af denne lovgivning mere effektiv.

Kommissionen har til dette formål forhandlet en aftale med Japan om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers og Japans konkurrencelovgivning.

Henvisningen til traktatens artikel 308 er nødvendig, da aftalen omhandler fusioner og erhvervelser, som falder ind under Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser⁵, der hovedsagelig er baseret på artikel 308.

Aftalen bør godkendes -

---

⁵ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1 (berigtiget i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 af 30.06.1997, EFT L 180 af 9.7.1997.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter godkendes hermed på vegne af Det Europæiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab.

Teksten til aftalen, der er udfærdiget på dansk, nederlandsk, engelsk, finsk, fransk, tysk, græsk, italiensk, japansk, portugisisk, spansk og svensk, er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand bemyndiges hermed til at befuldmægtige en eller flere personer til at underskrive aftalen på vegne af Det Europæiske Fællesskab.

Rådets formand bemyndiges hermed til at befuldmægtige en eller flere personer til at underskrive aftalen på vegne af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

På Kommissionens vegne
Formand

BILAG

AFTALE MELLEM DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER OG JAPANS REGERING OM SAMARBEJDE VEDRØRENDE KONKURRENCEBEGRÆNSENDE AKTIVITETER

Det Europæiske Fællesskab og det Europæiske Kul- og Stålfællesskab ("De Europæiske Fællesskaber") på den ene side og Japans Regering på den anden side (i det følgende benævnt "parterne") -

Som erkender, at verdens økonomier, herunder De Europæiske Fællesskabers og Japans, bliver stadig mere indbyrdes forbundne,

Som konstaterer, at en konsekvent og effektiv håndhævelse af konkurrencelovgivningen i henholdsvis De Europæiske Fællesskaber og Japan er af stor betydning for deres respektive markeders effektive funktion og for deres samhandel,

Som konstaterer, at en konsekvent og effektiv håndhævelse af konkurrencelovgivningen i henholdsvis De Europæiske Fællesskaber og Japan kan fremmes gennem samarbejde og, i givet fald, samordning mellem parterne for så vidt angår anvendelsen af denne lovgivning,

Som konstaterer, at der fra tid til anden kan opstå uoverensstemmelser mellem parterne for så vidt angår anvendelsen af konkurrencelovgivningen i henholdsvis De Europæiske Fællesskaber og Japan,

Som forpligter sig til at tage omhyggeligt hensyn til hver enkelt parts væsentlige interesser under anvendelsen af konkurrencelovgivningen i henholdsvis De Europæiske Fællesskaber og Japan (i det følgende benævnt "hver enkelt parts konkurrencelovgivning"); og

Som henviser til rekommandationen fra Rådet for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling om samarbejde mellem medlemslandene vedrørende konkurrencebegrænsninger i den internationale handel, som revideret den 27. og 28. juli 1995, og til rekommandationen fra Rådet for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling om effektive foranstaltninger mod "hard core"-karteller, som blev vedtaget den 25. marts 1998 -

Er blevet enige om følgende:

Artikel I

1. Formålet med denne aftale er at bidrage til en effektiv håndhævelse af hver enkelt parts konkurrencelovgivning gennem fremme af samarbejde og samordning mellem parternes konkurrencemyndigheder og at undgå eller mindske muligheden for uoverensstemmelser mellem parterne i alle spørgsmål vedrørende anvendelsen af hver enkelt parts konkurrencelovgivning.

2. I denne aftale forstås ved:

- (a) "konkurrencebegrænsende aktiviteter": enhver adfærd eller transaktion, der kan imødegås med sanktioner eller andre indgreb i henhold til Japans eller De Europæiske Fællesskabers konkurrencelovgivning

- (b) "kompetent myndighed i en medlemsstat": en myndighed for hver medlemsstat, der er nævnt i artikel 299, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, med kompetence til at anvende konkurrencelovgivningen. Ved underskrivelsen af denne aftale meddeler Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber Japans regering en liste over sådanne myndigheder. Kommissionen meddeler Japans regering en ajourført liste, hver gang dette er nødvendigt. Oplysninger i medfør af artikel IX, stk. 6, sendes ikke til en kompetent myndighed i en medlemsstat, før denne myndighed er optaget på den liste, som Kommissionen meddeler Japans regering.
- (c) "konkurrencemyndighed" eller "konkurrencemyndigheder":
- (i) for De Europæiske Fællesskaber: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, for så vidt angår dens forpligtelser i henhold til De Europæiske Fællesskabers konkurrencelovgivning; og
  - (ii) for Japan: den japanske Fair Trade Commission.
- (d) "konkurrencelovgivning":
- (i) for De Europæiske Fællesskaber: artikel 81, 82 og 85 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, artikel 65 og 66 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF) og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, herunder Den Høje Myndigheds beslutning nr. 24/54, såvel som ændringer heraf
  - (ii) for Japan: loven om forbud mod private monopoler og om opretholdelse af rimelige handelsvilkår (lov nr. 54, 1947) (i det følgende benævnt "antimonopolloven") og dens gennemførelsesforanstaltninger såvel som ændringer heraf
- (e) "håndhævelsesforanstaltninger": enhver anvendelse af konkurrencelovgivningen ved hjælp af undersøgelser eller procedurer, der gennemføres af en parts konkurrencemyndighed. Analyser eller undersøgelser med det formål at undersøge den generelle økonomiske situation eller generelle vilkår i specifikke industrier er imidlertid ikke omfattet heraf. Sådanne analyser eller undersøgelsesaktiviteter må ikke fortolkes på en sådan måde, at de omfatter undersøgelser af formodede overtrædelser af konkurrencelovgivningen
- (f) "en parts område", "partens område" og "den anden parts område": Japans område eller det område, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, alt efter konteksten
- (g) "en parts love og bestemmelser", "partens love og bestemmelser" og "den anden parts love og bestemmelser": Japans love og bestemmelser eller De Europæiske Fællesskabers love og bestemmelser, alt efter konteksten.

Artikel II

1. Hver parts konkurrencemyndighed giver den anden parts konkurrencemyndighed meddelelse om håndhævelsesforanstaltninger, som efter den meddelende konkurrencemyndigheds opfattelse kan påvirke den anden parts væsentlige interesser.

2. Håndhævelsesforanstaltninger, der kan påvirke den anden parts væsentlige interesser, er sådanne, som:

- (a) er relevante for den anden parts håndhævelsesforanstaltninger
- (b) er rettet mod en eller flere borgere hos den anden part (for De Europæiske Fællesskabers vedkommende en borger eller borgere i De Europæiske Fællesskabers medlemsstater) eller mod et selskab eller selskaber, der er registreret eller oprettet efter gældende love og bestemmelser på den anden parts område
- (c) vedrører konkurrencebegrænsende aktiviteter - bortset fra fusioner eller virksomhedsovertagelser - der finder sted på en væsentlig del inden for den anden parts område
- (d) vedrører fusioner eller virksomhedsovertagelser, hvor
  - (i) en eller flere af deltagerne i transaktionen, eller
  - (ii) et selskab, der kontrollerer en eller flere af deltagerne i transaktionen,er et selskab, der er registreret eller oprettet efter gældende love og bestemmelser på den anden parts område
- (e) vedrører en adfærd, som den meddelende konkurrencemyndighed mener, at den anden part har krævet, fremmet eller godkendt, eller
- (f) vedrører en konkurrencemyndigheds iværksættelse af eller begæring om sanktioner eller andre indgreb, der kræver eller forbyder en adfærd på den anden parts område.

3. Når der i henhold til stk. 1 i denne artikel skal gives meddelelse med hensyn til fusioner eller virksomhedsovertagelser, skal denne meddelelse gives senest:

- (a) for så vidt angår De Europæiske Fællesskaber:
  - (i) når der træffes beslutning om at indlede proceduren i forbindelse med fusionen i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89, og
  - (ii) når der fremsættes en klagepunktsmeddelelse
- (b) for så vidt angår Japan:
  - (i) når der i henhold til antimonopolloven fremsættes en anmodning om fremlæggelse af dokumenter, rapporter eller andre oplysninger angående den planlagte transaktion, og

- (ii) når der fremsættes en henstilling eller træffes beslutning om at indlede en høring.

4. Når der skal gives meddelelse i henhold til stk. 1 i denne artikel med hensyn til andre spørgsmål end fusioner eller virksomhedsovertagelser, skal der gives meddelelse så lang tid forud for nedenstående foranstaltninger som overhovedet muligt:

(a) for så vidt angår De Europæiske Fællesskaber:

- (i) fremsættelse af en klagepunktsmeddelelse, og
- (ii) vedtagelse af en Beslutning eller et forlig

(b) for så vidt angår Japan:

- (i) indledning af en straffesag
- (ii) indgivelse af en klage, hvor der ønskes et omgående forbud
- (iii) udstedelse af en Henstilling eller Beslutning om at indlede en høring, og
- (iv) udstedelse af en ordre om tillægsbetaling, når der ikke er udstedt nogen forudgående henstilling med hensyn til betaleren.

5. Meddelelserne skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at den part, der modtager meddelelsen, kan foretage en foreløbig vurdering af, hvordan håndhævelsesforanstaltningerne påvirker dennes egne væsentlige interesser.

Artikel III

1. Hver parts konkurrencemyndighed assisterer den anden parts konkurrencemyndighed i dens håndhævelsesforanstaltninger, for så vidt som det er foreneligt med love og bestemmelser hos den part, der yder assistance, og med denne parts væsentlige interesser og ligger inden for dens rimeligt tilgængelige ressourcer.

2. Hver parts konkurrencemyndighed skal, for så vidt som det er foreneligt med partens love og bestemmelser og denne parts væsentlige interesser:

- (a) give den anden parts konkurrencemyndighed meddelelse om sine håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til konkurrencebegrænsende aktiviteter, som efter den meddelende konkurrencemyndigheds opfattelse også kan skade konkurrencen på den anden parts område
- (b) give den anden parts konkurrencemyndighed meddelelse om væsentlige oplysninger, som den er i besiddelse af eller bliver opmærksom på, vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter, som efter den meddelende konkurrencemyndigheds opfattelse kan være relevante for, eller kan berettige, håndhævelsesforanstaltninger hos den anden parts konkurrencemyndighed, og
- (c) efter anmodning og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale give den anden parts konkurrencemyndighed meddelelse om oplysninger, som den er i besiddelse af, og som er relevante for håndhævelsesforanstaltningerne hos den anden parts konkurrencemyndighed.

Artikel IV

1. Når begge parts konkurrencemyndigheder gennemfører håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til beslægtede spørgsmål, skal de overveje at samordne deres håndhævelsesforanstaltninger.

2. Ved afgørelsen af, om bestemte håndhævelsesforanstaltninger skal samordnes, tager parternes konkurrencemyndigheder bl.a. hensyn til følgende faktorer:

- (a) samordningens betydning for deres evne til at nå målene for deres håndhævelsesforanstaltninger
- (b) konkurrencemyndighedernes relative evne til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre håndhævelsesforanstaltningerne
- (c) i hvilket omfang hver parts konkurrencemyndighed kan sikre, at der gribes effektivt ind over for de pågældende konkurrencebegrænsende aktiviteter
- (d) mulighederne for at opnå en mere effektiv anvendelse af ressourcerne
- (e) muligheden for at reducere omkostningerne for de personer, der underkastes håndhævelsesforanstaltningerne, og
- (f) de potentielle fordele ved et samordnet indgreb for parterne og for de personer, der underkastes håndhævelsesforanstaltningerne.

3. I forbindelse med samordnede håndhævelsesforanstaltninger bestræber hver parts konkurrencemyndighed sig på at gennemføre håndhævelsesforanstaltningerne under omhyggelig hensyntagen til målsætningerne for håndhævelsesforanstaltningerne hos den anden parts konkurrencemyndighed.

4. Når begge parts konkurrencemyndigheder gennemfører håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til beslægtede spørgsmål, kan hver parts konkurrencemyndighed - efter anmodning fra den anden parts konkurrencemyndighed, og for så vidt som det er foreneligt med den anmodede parts væsentlige interesser - forespørge, om personer, der har givet fortrolige oplysninger i forbindelse med disse håndhævelsesforanstaltninger, er indforstået med, at disse oplysninger videregives til den anden parts konkurrencemyndighed.

5. På betingelse af, at der sker en passende underretning af den anden parts konkurrencemyndighed, kan hver parts konkurrencemyndighed til enhver tid begrænse eller afslutte samordningen af håndhævelsesforanstaltningerne og selvstændigt videreføre sine egne håndhævelsesforanstaltninger.

Artikel V

1. Hvis den ene parts konkurrencemyndighed mener, at konkurrencebegrænsende aktiviteter på den anden parts område skader førstnævnte parts væsentlige interesser, kan denne konkurrencemyndighed - under hensyntagen til betydningen af at undgå kompetencemæssige konflikter og under hensyntagen til, at den anden parts konkurrencemyndighed kan være i stand til at gennemføre mere effektive håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til sådanne konkurrencebegrænsende aktiviteter -

anmode om, at den anden parts konkurrencemyndighed indleder passende håndhævelsesforanstaltninger.

2. Anmodningen skal så nøjagtigt som muligt gøre rede for arten af de konkurrencebegrænsende aktiviteter og deres virkninger for den anmodende parts væsentlige interesser, og den skal indeholde et tilbud om sådanne yderligere oplysninger og andre former for samarbejde, som den anmodende konkurrencemyndighed kan tilvejebringe.

3. Den konkurrencemyndighed, der har modtaget anmodningen, skal nøje overveje, om den skal indlede håndhævelsesforanstaltninger - eller udvide igangværende håndhævelsesforanstaltninger - vedrørende de konkurrencebegrænsende aktiviteter, der er angivet i anmodningen. Den anmodede konkurrencemyndighed skal hurtigst muligt underrette den anmodende konkurrencemyndighed om sin afgørelse. Hvis der indledes håndhævelsesforanstaltninger, underretter den anmodede konkurrencemyndighed den anmodende konkurrencemyndighed om resultatet og, så vidt muligt, om forløbet af disse.

4. Bestemmelserne i denne artikel begrænser ikke de beføjelser, som den anmodede parts konkurrencemyndighed har i henhold til sin konkurrence Lovgivning og sine håndhævelsesregler til at iværksætte håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til de konkurrencebegrænsende aktiviteter, der er angivet i anmodningen, og udelukker heller ikke, at den anmodende parts konkurrencemyndighed kan trække sin anmodning tilbage.

Artikel VI

1. Hver parts konkurrencemyndighed tager omhyggeligt hensyn til den anden parts væsentlige interesser i alle faser af håndhævelsesforanstaltningerne, herunder afgørelser om indledning af håndhævelsesforanstaltninger, håndhævelsesforanstaltningernes omfang og arten af sanktioner eller andre indgreb i hver enkelt sag.

2. Når den ene part underretter den anden part om, at en række specifikke håndhævelsesforanstaltninger, som er truffet af sidstnævnte part, kan påvirke førstnævntes væsentlige interesser, skal sidstnævnte part bestræbe sig på i god tid at give meddelelse om forløbet af sådanne håndhævelsesforanstaltninger.

3. Hvis en af parterne mener, at en parts håndhævelsesforanstaltninger kan skade den anden parts væsentlige interesser, skal parterne tage hensyn til nedenstående faktorer foruden alle andre faktorer, der under de givne omstændigheder kan bidrage til at forlige de modstridende interesser:

- (a) hvor stor relativ betydning en adfærd eller transaktioner på en parts område har for de konkurrencebegrænsende aktiviteter i forhold til en adfærd eller transaktioner på den anden parts område
- (b) den relative betydning, de konkurrencebegrænsende aktiviteter har for de respektive parter væsentlige interesser
- (c) om hensigten med de konkurrencebegrænsende aktiviteter er at påvirke forbrugerne, leverandørerne eller konkurrenterne på den håndhævede parts område eller ej
- (d) i hvilket omfang de konkurrencebegrænsende aktiviteter medfører en væsentlig svækkelse af konkurrencen på henholdsvis Japans og De Europæiske Fællesskabers marked

- (e) graden af konflikt eller overensstemmelse mellem en parts håndhævelsesforanstaltninger og den anden parts love og bestemmelser, eller den anden parts politikker eller væsentlige interesser
- (f) om private personer - fysiske eller juridiske - vil blive underkastet modstridende krav fra begge parter
- (g) lokaliseringen af aktiver og parter, som er relevante for transaktionen
- (h) i hvilken grad effektive sanktioner eller andre indgreb kan sikres gennem parternes håndhævelsesforanstaltninger over for de konkurrencebegrænsende aktiviteter, og
- (i) i hvilket omfang den anden parts håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til samme personer - fysiske eller juridiske - kan blive påvirket.

Artikel VII

1. Parterne kan efter behov holde samråd ad diplomatisk vej om ethvert spørgsmål, der kan opstå i forbindelse med denne aftale.
2. En anmodning om samråd i henhold til denne artikel fremsendes ad diplomatisk vej.

Artikel VIII

1. Efter anmodning fra den ene parts konkurrencemyndighed holder parternes konkurrencemyndigheder samråd med hinanden om ethvert spørgsmål, der kan opstå under implementeringen af denne aftale.
2. Parternes konkurrencemyndigheder mødes mindst en gang om året for at:
  - (a) udveksle oplysninger om deres løbende håndhævelsesforanstaltninger og prioriteringer i relation til hver enkelt parts konkurrencelovgivning
  - (b) udveksle oplysninger om økonomiske sektorer af fælles interesse
  - (c) drøfte politikændringer, som de overvejer at gennemføre, og
  - (d) drøfte andre spørgsmål af fælles interesse i forbindelse med anvendelsen af hver enkelt parts konkurrencelovgivning.

Artikel IX

1. Uanset de øvrige bestemmelser i denne aftale er ingen af parterne forpligtet til at give oplysninger til den anden part, hvis videregivelse af sådanne oplysninger er forbudt i henhold til love og bestemmelser hos den part, der besidder oplysningerne, eller er uforenelig med dens væsentlige interesser.
2. (a) Med undtagelse af offentligt tilgængelige oplysninger må oplysninger, som en af parterne har videregivet til den anden part i henhold til denne aftale, kun anvendes til det formål, der er angivet i artikel I, stk. 1, i denne aftale.

- (b) Såfremt en af parterne videregiver oplysninger i fortrolighed i henhold til denne aftale, skal den modtagende part - i overensstemmelse med love og bestemmelser - respektere fortroligheden.
3. En af parterne kan kræve, at oplysninger modtaget i henhold til denne aftale anvendes på betingelser, som denne part fastsætter. Den modtagende part må ikke anvende sådanne oplysninger i strid med disse betingelser uden den anden parts forudgående samtykke.
4. Hver part kan begrænse de oplysninger, den videregiver til den anden part, når sidstnævnte part ikke er i stand til at give den ønskede garanti med hensyn til fortroligheden, de fastsatte betingelser eller begrænsningerne i anvendelsen af oplysningerne
5. Bestemmelserne i denne artikel er ikke til hinder for, at den modtagende part anvender eller videregiver andre oplysninger end offentligt tilgængelige oplysninger, for så vidt som:
- (a) den part, der giver oplysningerne, på forhånd har givet sit samtykke til en sådan anvendelse eller videregivelse, eller
  - (b) der består en forpligtelse til at gøre dette i henhold til love og bestemmelser hos den part, der modtager oplysningerne. I så fald skal den modtagende part:
    - (i) undlade at træffe foranstaltninger, som kan resultere i en juridisk forpligtelse til at stille oplysninger, der er givet fortroligt i henhold til denne aftale, til rådighed for tredjemand eller andre myndigheder uden forudgående samtykke fra den part, der har givet oplysningerne
    - (ii) om muligt give den part, der har givet oplysningerne, forhåndsmeddelelse om enhver sådan anvendelse eller videregivelse og efter anmodning høre den anden part og tage passende hensyn til dens væsentlige interesser, og
    - (iii) medmindre andet er aftalt med den part, der har givet oplysningerne, træffe alle nødvendige foranstaltninger i henhold til gældende love og bestemmelser til at sikre fortroligheden af oplysningerne for så vidt angår henvendelser fra tredjemand eller andre myndigheder om videregivelse af de pågældende oplysninger.
6. De Europæiske Fællesskabers konkurrencemyndighed skal:
- (a) efter at have underrettet den japanske konkurrencemyndighed informere de kompetente myndigheder i den eller de medlemsstater, hvis væsentlige interesser berøres, om de meddelelser, den får tilsendt af den japanske konkurrencemyndighed
  - (b) efter samråd med den japanske konkurrencemyndighed underrette de kompetente myndigheder i den eller de berørte medlemsstater om et eventuelt samarbejde om og samordning af håndhævelsesforanstaltningerne, og
  - (c) sikre, at andre end offentligt tilgængelige oplysninger, som de kompetente myndigheder i medlemsstaten eller medlemsstaterne har fået meddelt i henhold til stk. 6, litra (a) og (b), ikke anvendes til andre formål end det, der er anført i artikel I, stk. 1, i denne aftale, samt at sådanne oplysninger ikke videregives.

Artikel X

1. Denne aftale implementeres af parterne i overensstemmelse med de love og bestemmelser, der gælder i henholdsvis Japan og De Europæiske Fællesskaber, og inden for de ressourcer, som deres respektive konkurrencemyndigheder har til rådighed.
2. Parternes konkurrencemyndigheder kan træffe detaljerede foranstaltninger med henblik på at implementere denne aftale.
3. Bestemmelserne i denne aftale er ikke til hinder for, at parterne assisterer hinanden i henhold til andre bilaterale eller multilaterale aftaler eller arrangementer mellem parterne.
4. Bestemmelserne i denne aftale må ikke fortolkes på en måde, der er til skade for nogen af parternes politiske eller retlige situation med hensyn til ethvert spørgsmål, der angår jurisdiktion.
5. Bestemmelserne i denne aftale må ikke fortolkes på en måde, som påvirker nogen af parternes rettigheder og forpligtelser i henhold til andre internationale aftaler eller lovgivningen i Japan eller De Europæiske Fællesskaber.

Artikel XI

Medmindre andet er fastsat i denne aftale, kan kommunikation i henhold til denne aftale foregå direkte mellem parternes konkurrencemyndigheder. Meddelelser i henhold til artikel I, stk. 2, litra (b), og artikel II samt anmodninger i henhold til artikel V, stk. 1, i denne aftale skal imidlertid bekræftes skriftligt ad diplomatisk vej. Bekræftelsen skal ske hurtigst muligt efter den pågældende kommunikation mellem parternes konkurrencemyndigheder.

Artikel XII

1. Denne aftale træder i kraft på tredivtedagen efter undertegnelsen.
2. Denne aftale forbliver i kraft, indtil en af parterne med 60 dages varsel skriftligt meddeler den anden part ad diplomatisk vej, at den ønsker at opsige aftalen.
3. Parterne gennemgår aftalens virkemåde senest fem år efter dens ikrafttræden.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

UDFÆRDIGET i ..... den ..... i to eksemplarer på dansk, nederlandsk, engelsk, finsk, fransk, tysk, græsk, italiensk, japansk, portugisisk, spansk og svensk. I tilfælde af divergenser går den engelske og japanske tekst forud for de andre sprogudgaver.

FOR DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB:

FOR DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB:

FOR JAPANS REGERING:

PROTOKOLLAT

Undertegnede ønsker ført til protokols, at de under forhandlingerne af aftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Japans regering om samarbejde vedrørende konkurrencebegrænsende aktiviteter (i det følgende benævnt "aftalen"), som er underskrevet i dag, er blevet enige om følgende:

Begge parter bekræfter, at de er enige om følgende:

(1) Aftalen forpligter ikke Japans regering til at meddele De Europæiske Fællesskaber "erhvervsdrivendes forretningshemmeligheder", som er omfattet af bestemmelserne i artikel 39 i loven om forbud mod private monopoler og om opretholdelse af rimelige handelsvilkår (lov nr. 54, 1947), undtagen for så vidt angår de oplysninger, der meddeles med de pågældende erhvervsdrivendes samtykke i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel IV, stk. 4, i aftalen.

(2) Aftalen forpligter ikke De Europæiske Fællesskaber til at meddele Japans regering fortrolige oplysninger, som er omfattet af artikel 20 i forordning nr. 17/1962, undtagen for så vidt angår de oplysninger, der meddeles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel IV, stk. 4, i aftalen.

FOR DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB:

FOR DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB:

FOR JAPANS REGERING: